

Fem un ús correcte dels medicaments?

La prescripció racional d'un medicament s'aconsegueix quan el metge, ben informat, fent ús del seu millor criteri, prescriu un medicament ben seleccionat, en la dosi adequada, durant el temps apropiat i el més barat possible. (Alfonso Moreno, catedràtic de Farmacologia).

Aquesta definició implica la necessitat d'eleger el principi actiu més adequat; elecció que s'ha de fer en funció de tres criteris bàsics: eficàcia, seguretat i cost. Aquests aspectes determinen quin és el millor tractament farmacològic per a una situació clínica i, de forma particular, quina és la manera de tractar un pacient particular.

Però l'ús racional del fàrmac no s'acaba aquí. El met-

ge ha de comprovar el seguiment de la malaltia i la seva resposta al tractament. Però això depèn tant de l'actitud del metge com de la del pacient. I aquí poden començar els problemes. Quasi la meitat dels pacients no prenen els fàrmacs prescrits de manera correcta, és a dir, ho fan irregularment, o simplement no fan el tractament de la forma que se'ls ha indicat. La raó més habitual és el cessament dels símptomes, i també són freqüents l'aparició d'efectes secundaris, la percepció per part del pacient que el medicament no és eficaç o bé tractar-se d'una dosificació de difícil compliment, especial-

en tòxic.

El tractament més adequat és aquell que utilitza el menor nombre de fàrmacs possible, que tingui menys efectes secundaris, que es pugui dosificar de forma apropiada, que s'administri el menor nombre de vegades al dia i que el tractament sigui el més curt possible.

Amb aquests paràmetres i una bona relació metge-pacient és presumible una millora de la patologia. El pacient, per tant, necessita informació i tenir la destresa suficient per prendre la medicació de forma apropiada. La informació se li ha de donar de forma clara i senzilla per assegurar-se que ha estat entesa correctament.

Totes aquestes consideracions han de fer veure al pacient la necessitat de seguir fidelment els consells mèdics pel que fa al tractament i fugir d'altres consells de familiars, amics i coneguts que, malgrat la seva bona intenció, poden suposar un allargament innecessari del procés patològic. Evidentment, l'automedicació entraria en aquest mateix plantejament.

Quasi la meitat dels pacients no prenen els fàrmacs prescrits de manera correcta. El tractament més adequat és aquell que utilitza el menor nombre de fàrmacs possible

